

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/110/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116207178
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4116207178.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobkyne: C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX J. X., zastúpenej: JUDr. Martin Bašista, advokát so sídlom Štefánikova 8, 058 01 Poprad, proti žalovaným: 1. T. Z. O., nar. XX.XX.X.X, bytom F. X, X. XX G., zastúpený: JUDr. Daniel Pavelka, advokát so sídlom Pribinova 46, 920 XX I., 2. M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. A. XXXX/XX, X XX V. G. Z., 3. P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. Q.. XXXX/XX, X XX V. nad Z., o určenie neplatnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 20. februára 2020 č.k. 18C/140/2XX6-169, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovaný v prvom rade má nárok voči žalobkyni na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

III. Žalovaným v druhom a treťom rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. V predmetnej veci sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej dňa 22.03.2013, v časti ktorou právny predchodca žalovaných v 1. a 2. rade previedol svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach parcela registra "E" evidovaná na mape určeného operátu ako parc.č. XXXX/X orná pôda o výmere 7114 m², parc.č. XXXX/X trvalé trávne porasty o výmere 255 m², zapísaných na LV č. XXXX pre okres G., obec J., k.ú. J., veľkosť spoluvlastníckeho podielu 1/3 z celku, na žalovaného v 3. rade. Súd prvej inštancie prvým rozsudkom zo dňa 13. júla 2017 č.k. 18C/140/2016-51 žalobu zamietol dôvodiac nedostatkom naliehavého právneho záujmu. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 20. marca 2019 č.k. 25Co/76/2018-81 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2. Súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorým žalobu, po pripustení jej zmeny, zamietol. Priznal žalovaným v 1., 2. a 3. rade nárok na náhradu trov konania voči žalobkyni vo výške 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, § 39, § 40a, § 101, § 140, § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. S poukazom na rozhodnutie odvolacieho súdu č.k. 25Co/76/2018-81, mal preukázaný naliehavý právny záujem žalobkyne na podanej žalobe. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne na podanie žaloby mal preukázanú Osvedčením o dedičstve 28D/2018/2009-36 zo dňa 30.06.2009, podľa ktorého matka žalobkyne, I. V. rodená Q., zomrela dňa XX.XX.XXXX, ako vdova, a ako dedičia zo zákona prichádzali P. V. a žalobkyňa. Na LV XXXX je uvedená podielová spoluvlastníčka

V.ová I. v zátvorke A.-M.Z.. Považoval za zrejme, že starými rodičmi žalobkyne sú A. a Z., a týmto spôsobom bola identifikovaná osoba uvedená na LV. Uvedené skutkové zistenia vyhodnotil tak, že žalobkyňa je dcérou I. Vovej, rodenej Q., ktorá je vedená ako podielová spoluvlastníčka nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX. Pritom poukázal na ďalšie rozhodnutia v obdobných konaniach, v ktorých nebola žiadnym spôsobom spochybnená aktívna legitímácia žalobkyne na podanie žaloby. Z uvedených dôvodov námietku žalovaného v 1. rade voči o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne nepovažoval za dôvodnú. Konštatoval, že dovolanie sa neplatnosti právneho úkonu je jednostranný hmotno-právny úkon adresovaný účastníkom právneho úkonu. Tento prejav vôle musí vyjadrovať jednak skutočnosť, že ide o uplatnenie relatívnej neplatnosti a tiež aj konkrétnu vadu právneho úkonu, ktorá má v danej veci relatívnu neplatnosť za následok. Relatívnu neplatnosť možno uplatniť aj priamo v civilnom sporovom konaní žalobou (prípadne vzájomnou žalobou), ktorá bola riadne doručená strane sporu (ako účastníkovi právneho úkonu), proti ktorej dovolanie sa neplatnosti právneho úkonu smeruje. Pokiaľ ide o dvojstranné a viacstranné právne úkony, musí sa dotknutý účastník úkonu dovolávať neplatnosti voči všetkým ostatným účastníkom. Právne účinky dovolania sa neplatnosti právneho úkonu (nastupujúce vždy ex tunc) nastávajú okamihom, keď dôjde účastníkom právneho úkonu dovolanie vo forme oznámenia neplatného právneho úkonu adresovaného buď druhému účastníkovi, resp. ostatným účastníkom relatívne neplatného právneho úkonu, alebo ak sa dovoláva neplatnosti tretia osoba, všetkým účastníkom právneho úkonu. Uviedol, že právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu vyplývajúce z § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti podľa § 140 Občianskeho zákonníka, sa premlčuje vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, a začína plynúť objektívne. Zaoberal sa vznesenou námietkou premlčania žalovaným v I. rade. Konštatoval, že nárok uplatniť predkupné právo, a teda aj dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, nastal dňa 22.03.2013, kedy bola (podpísaním zmluvnými stranami) uzavretá kúpna zmluva, ktorou bolo porušené predkupné právo žalobkyne. Toto právo bolo porušené už v okamihu, kedy došlo k vzniku právneho úkonu (kúpnej zmluvy), lebo vtedy vznikol právny dôvod, ktorý je základom porušenia predkupného práva. Teda všeobecná trojročná premlčacia doba na dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu začala plynúť dňom, kedy došlo k uzavretiu právneho úkonu a uplynula dňom 22.03.2016. Vyslovil názor, že hoci žalobkyňa podala žalobu na súd v priebehu 3-ročnej premlčacej doby, premlčacia doba márne uplynula, nakoľko do dispozičnej sféry adresátov, čiže žalovaných sa žaloba a v nej obsiahnutý prejav dovolania sa neplatnosti dostali až dňa 05.05.2016 žalovanému v 1. rade, dňa 12.05.2016 žalovanému v 2. rade a dňa 21.10.2016 žalovanému v 3. rade. Právne následky (účinky) relatívnej neplatnosti právneho úkonu nenastali doručením žaloby na súd a vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že žalobkyňa sa neplatnosti kúpnej zmluvy voči žalovaným dovolávala inak, než podanou žalobou. Nestotožnil s argumentáciou žalobkyne, podľa ktorej podanie žaloby na súde v rámci 3-ročnej premlčacej lehoty spôsobilo v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka zastavenie plynutia premlčacej doby. Dotknuté zákonné ustanovenie sa totiž vzťahuje len na žaloby o plnenie, a nie na žaloby o určenie. Účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti nastávajú a stávajú sa perfektnými až dňom tohto prejavu vôle - dovolania sa všetkým účastníkom relatívne neplatného právneho úkonu. K dovolaniu sa neplatnosti právneho úkonu urobeného v písomnej forme musí dôjsť takisto v písomnej forme, pričom musí byť adresované všetkým účastníkom relatívne neplatného právneho úkonu (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 9Co/87/2018 zo dňa 29.01.2019, uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 148/2013 z 13.03.2013). Pre posúdenie veci je podstatné, že dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu je hmotnoprávny úkon adresovaný účastníkom právneho úkonu, a nie voči súdu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a vzhľadom na úspech žalovaných v 1. až 3. rade v konaní im priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozhodnutia a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

3. Žalobkyňa podala v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a tak, že žalobe na určenie neplatnosti právneho úkonu vyhovie a prizná žalobkyňi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Dôvodila, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Tvrdila, že jej úkon, ktorým sa dovolala relatívnej neplatnosti právneho úkonu bol vo všeobecnej premlčacej lehote troch rokov adresovaný všetkým účastníkom relatívne neplatného právneho úkonu a bol v tejto lehote doručený na príslušný súd. Dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu nadobúda právne účinky v momente, keď

dôjde druhému účastníkovi, k čomu dochádza nepochybne aj doručením žaloby na súd so správne vymedzeným okruhom strán konania. Zabrániť právnym účinkom premlčania nepochybne možno tým, že sa nárok (právo) musí uplatniť na súde do uplynutia premlčacej doby. Podľa § 112 OZ premlčacia doba od takéhoto uplatnenia po dobu konania neplynie (spočíva). Účinky prerušenia premlčacej doby sa týkajú strán prebiehajúceho konania. Rozhodujúci je dátum, keď žalobný návrh došiel súdu. Nečinnosť súdu nemôže ísť na ťarchu účastníka konania a nemôže mať za následok pokračovanie plynutia premlčacej doby. Preto je irelevantné, kedy súd žalobu stranám konania (žalovaným) doručil. Podaním žaloby nastali účinky dovolania sa neplatnosti právneho úkonu aj voči žalovaným. Právny názor súdu prvej inštancie v bode 24. rozsudku bol prevzatý z rozsudku Krajského súdu Trnava 9Co 87/2018 zo dňa 29.01.2019, ktorý je právnym názorom všeobecného súdu vyjadreného v konkrétnej veci a podľa čl. 2 ods. 2 základných princípov CSP nie je pre súd prvej inštancie v tejto veci znakom ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít. Súd prvej inštancie mal pri riešení tejto problematiky vychádzať z vlastného právneho názoru. Poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 4 Cdo 37/2007 a 5 Cdo 211/2009. Tvrdila, že súdom prvej inštancie poukázané uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 148/2013 z 13.03.2013 na danú vec nedopadá, keďže rieši iné otázky. Na základe uvedeného namietala, že súdom prvej inštancie vyslovený právny názor ohľadne nedovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a takéto rozhodnutie nerešpektuje ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, na ktorú poukázala. Navyše nie je v súlade so základnými princípmi CSP a spravodlivosťou v prejednávanej veci, aby nečinnosť súdu prvej inštancie s doručovaním rovnopisu žaloby, išla na jej ťarchu a táto skutočnosť nemôže mať za následok pokračovanie plynutia premlčacej doby, resp. jej uplynutie.

4. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a v celom rozsahu sa stotožňuje s jeho závermi v tom smere, že nárok na dovolanie sa relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy je premlčaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu právo na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaní v 2. a 3. rade sa k odvolaniu písomne nevyjadrili.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. predmetnej veci sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti kúpnej zmluvy uzavretej dňa 22.03.2013, v časti ktorou právny predchodca žalovaných v 1. a 2. rade previedol svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach parcely registra "E", parc.č. XXXX/X- orná pôda o výmere 7114 m², parc.č. XXXX/X - trvalé trávne porasty o výmere 255 m², zapísaných na LV č. XXXX pre okres G., obec J., katastrálne územie J., spoluvlastnícky podiel 1/3 z celku, na žalovaného v 3. rade. V priebehu konania navrhla, aby súd prvej inštancie pripustil zmenu žaloby tak, že sa domáha určenia neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 22.03.2013 vo vzťahu ku všetkým prevedeným nehnuteľnostiam. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 6. novembra 2019 č.k. 18C/140/2016-108 zmenu žaloby pripustil. Po vykonanom dokazovaní žalobu zamietol. Na odvolanie žalobkyne je rozsudok súdu prvej inštancie predmetom skúmania odvolacím súdom.

10. Podľa § 140 Občianskeho zákonníka, ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

11. Podľa § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

12. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa toto právo mohlo vykonať prvý raz.

13. Odvolací posudzujúci rozsudok súdu prvej inštancie z hľadiska ním zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností a z vykonaného dokazovania vyvodil správny právny záver. Súd prvej inštancie vzhľadom na námietku premlčania uplatnenú žalovaným v 1. rade správne skúmal, či právo žalobkyne dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu podľa § 40a Občianskeho zákonníka nebolo uplatnené po uplynutí premlčacej doby. Zistil, že kúpna zmluva, ktorou bolo porušené predkupné právo žalobkyne, bola uzatvorená dňa 22.03.2013 a konštatoval, že týmto dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba na uplatnenie práva dovolať sa neplatnosti predmetného právneho úkonu, ktorá uplynula dňa 22.03.2016. Dospel k záveru, že do dispozičnej sféry žalovaných sa žaloba, a v nej obsiahnutý prejav dovolania sa neplatnosti právneho úkonu, dostali až po uplynutí premlčacej doby, keďže bola doručená žalovanému v 1. rade dňa 05.05.2016, žalovanému v 2. rade dňa 12.05.2016 a žalovanému v 3. rade dňa 21.10.2016 rade, preto je námietka premlčania uplatnená žalovaným v 1. rade dôvodná a žalobu zamietol. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvej inštancie stotožnil. Rovnako správny bol aj výrok súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže žalovaní boli v spore úspešní. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok v dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd dodáva, že právo dovolať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu podlieha premlčaniu. Účinky dovolania sa neplatnosti právneho úkonu nastanú dôjdením prejavu vôle ostatným účastníkom právneho úkonu, prípadne všetkým účastníkom právneho úkonu, ak neplatnosť namieta subjekt, ktorý nebol účastníkom právneho úkonu. Keďže ide o jednostranný právny úkon, účinnosť takéhoto úkonu predpokladá, že prejav vôle je doručený adresátovi, čo znamená, že sa dostal do sféry jeho dispozície. Ide o objektívnu možnosť zoznámiť sa právnym úkonom, ktorý mu bol adresovaný, a to nielen prevzatím písomného právneho úkonu, ale aj jeho vhođením do poštovej stránky adresáta, či vhođením oznámenia o uložení zásielky do poštovej schránky adresáta. V prípade uplatnenia práva dovolať sa relatívnej neplatnosti žalobou podanou na súde, nastanú účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu okamihom, keď dôjde k riadnemu doručeniu žaloby strane sporu, proti ktorej dovolanie smeruje.

15. Žalobkyňa v odvolaní v podstate len tvrdila, že jej úkon, ktorým sa dovolala relatívnej neplatnosti právneho úkonu, bol vo všeobecnej premlčacej lehote troch rokov adresovaný všetkým účastníkom relatívne neplatného právneho úkonu a bol v tejto lehote doručený na príslušný súd, preto k účinkom dovolania došlo v momente dôjdenia druhému účastníkovi, k čomu došlo aj doručením žaloby na súd so správne vymedzeným okruhom strán konania. K tomu poukázala na ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka a tvrdila, že od takéhoto uplatnenia po dobu konania premlčacia doba neplynie (spočíva). S uvedeným tvrdením sa odvolací súd nestotožnil. Aby dovolanie sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu malo zákonom požadované účinky musí sa vykonať voči ostatným účastníkom právneho úkonu, prípadne všetkým účastníkom právneho úkonu, ak neplatnosť namieta osoba, ktorá nebola účastníkom právneho úkonu tak, že tento úkon sa dostane do dispozičnej sféry všetkých adresátov pred uplynutím premlčacej doby. V danej veci však k takémuto účinnému uplatneniu práva žalobkyňou samotným

podaním žaloby na súd nedošlo. Ustanovenie § 112 Občianskeho zákonníka v tomto prípade nie je možné aplikovať, keďže právo dovolať sa neplatnosti právneho úkonu sa vykonáva jednostranným úkonom oprávnenej osoby, ktorého účinky nastanú samotným dovolaním, avšak tento prejav vôle musí dôjsť osobe, ktorej je určený. A to bez ohľadu na skutočnosť, či k dovolaniu relatívnej neplatnosti právneho úkonu došlo mimosúdne, alebo v podanej žalobe, či vzájomnej žalobe. Pokiaľ žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie svoj právny názor prevzal z rozsudku Krajského súdu Trnava sp.zn. 9Co 87/2018 zo dňa 29.01.2019, ktorý nevykazuje znaky ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít, uvedenú námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Nemožno považovať za rozporné s princípom právnej istoty, pokiaľ súdy v skutkovo totožných veciach rozhodujú jednotne. Pokiaľ žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4 Cdo 37/2007, uvedené rozhodnutie na danú vec nedopadá, keďže skutkovo rieši otázku uplatnenia práva na dovolanie sa relatívnej neplatnosti mimosúdne. A rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 211/2009 premlčanie v danej veci uplatneného práva nerieši. Pokiaľ súd prvej inštancie poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 148/2013 z 13.03.2013 bolo to najmä v súvislosti s tým, že v skúmanej veci išlo o totožnú skutkovú situáciu, ktorou sa zaoberali všeobecné súdy a vyvodili z nej rovnaký právny záver, ako v predmetnej veci súd prvej inštancie, a Ústavný súd sťažnosť odmietol. Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalobkyne, ktorá nepovažovala za súladné so základnými princípmi CSP a spravodlivosťou, aby nečinnosť súdu prvej inštancie s doručovaním rovnopisu žaloby, išla na jej ľarchu ako účastníka konania, a tvrdila, že táto skutočnosť nemôže mať za následok pokračovanie plynutia premlčacej doby, resp. jej uplynutie. Bola to v prvom rade žalobkyňa, ktorá bola dlhú dobu nečinná a svojou nečinnosťou spôsobila, že sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu dovolala po uplynutí premlčacej doby. Žalobkyni totiž nič nebránilo tento právny úkon vykonať mimosúdne, či už v dostatočnom predstihu pred podaním žaloby alebo v čase podania žaloby.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP. Priznal žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalovaný v 1. rade bol v odvolacom konaní úspešný. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Žalovaný v 2. a 3. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a podľa obsahu spisu im v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Postupoval tak v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.02.2018, sp.zn. 7Cdo/14/2018).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).